

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 192/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	A. K. (1)	tożsamy z zarzucanym w akcie oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>1. W dniu 10 czerwca 2020 roku A. K. (1), S. G. (1), H. L. i M. W. (1) spożywali alkohol przed budynkiem przy ul. (...) w W., w którym mieszka M. W. (1). Późnym popołudniem przechodził tamtędy J. C. i dosiadł się do nich. Krótco po jego przyjeździe H. L. udał się do domu. J. C. zaproponował, że postawi pozostałym alkohol. Kupił 0,5 litra wódki. Sam wypił piwo. W pewnym momencie doszło do sprzeczki między J. C. a S. G. (1). Około godziny 19:00 J. C. postanowił pójść do domu i udał się w tym celu w kierunku ulicy (...).</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego A. K. (1) w części wyjaśnienia oskarżonego S. G. (1) w części zeznania świadka J. C. zeznania świadka M. W. (1) w części zeznania świadka H. L.</p>	<p>k. 64, 00:15:00-00:31:38 na k. 393v-394 k. 153v, k. 158v, 00:10:20-00:15:00 na k. 392v-393 k. 7-7v, 47v-48, 00:31:38-01:05:06 na k. 394v-396 k. 50v, 02:10:09-02:21:48 na k. 401-402 k. 186v, 02:44:50-02:53:52 na k. 404-404v</p>	
<p>2. A. K. (1) i S. G. (1) poszli za J. C.. Weszli od strony ul. (...) do kamienicy przy ul. (...) (tj. od strony podwórka). Zawołali J. C., by wszedł do korytarza. Gdy J. C. znalazł się w korytarzu, zażądali od niego pieniędzy na alkohol. J. C. odpowiedział, że nie ma. Wówczas A. K. (1) i S. G. (1) uderzali J. C. rękoma po głowie, kopali w klatkę piersiową i głowę, czym doprowadzili do stanu bezbronności i nieprzytomności. Gdy osunął się na ziemię, to S. G. (1) wykręcał J. C. prawą dłoń, pytając gdzie ma pieniądze. J. C. lewą dłonią pokazał na prawą kieszeń spodni, wobec czego S. G. (1) obszukał mu kieszenie.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego A. K. (1) w części zeznania świadka J. C. zeznania świadka K. G. protokół oględzin miejsca i dokumentacja fotograficzna protokół okazania wizerunku i tablica poglądowa</p>	<p>k. 64, 00:15:00-00:31:38 na k. 393v-394 k. 7-7v, 47v-48, 00:31:38-01:05:06 na k. 394v-396 01:08:07-01:15:46 na k. 396v-397 k. 44-46v, k. 119-125 k. 44-46</p>	

<p>Następnie zabrał należące do J. C.: zegarek marki P. o wartości 200 zł oraz pieniądze w kwocie 100 złotych.</p>			
<p>3. J. C. na parterze kamienicy przy ul. (...) znalazł S. B., który wrócił do swojego miejsca zamieszkania z zakupów. Leżał on na podłodze nieprzytomny, miał zakrwawioną twarz. Po chwili ocknął się i usiadł. S. B. zadzwonił po pogotowie. Leżącego na podłodze J. C., przez wizjer w drzwiach od mieszkania, zobaczyła też B. B.. Zadzwoniła do A. C. - matki J. C., by jej o tym powiedzieć. Telefon odebrała jej córka – M. W. (2), która przyszła po J. C. z F. S.. Poprosiła o odwołanie pogotowia i wraz z F. S. zaprowadziła J. C. do domu. Na miejsce zdarzenia, a następnie do miejsca zamieszkania J. C. przybyli funkcjonariusze Policji M. B. (1) i S. G. (2), J. C. nie chciał jednak złożyć zawiadomienia. Początkowo bał się zgłosić to zdarzenie na Policję.</p> <p>J. C. zawiadomienie o zdarzeniu z dnia 10 czerwca 2020 roku złożył po rozmowie z dzielnicowym w dniu 15 czerwca 2020 roku.</p>	<p>zeznania świadka J. C. zeznania świadka K. G. zeznania świadka S. B. zeznania świadka B. B. zeznania świadka F. S. zeznania świadka M. W. (2) zeznania świadka A. C. zeznania świadka M. B. (1) zeznania świadka S. G. (2) odpisy z notatników służbowych funkcjonariuszy Policji</p>	<p>k. 7-7v, 47v-48, 00:31:38-01:05:06 na k. 394v-396 01:08:07-01:15:46 na k. 396v-397 k. 30v-31, 01:17:58-01:28:58 na k. 397-398 k. 33v-34, 01:31:18-01:46:21 na k. 398v-399 k. 36v, 01:48:21-01:56:52 na k. 399v-400 k.39v-40, 01:58:12-02:08:31 na k. 401-401 02:35:08-02:44:50 na k. 403v 00:13:03-00:16:33 na k. 483-483v 00:18:17-00:23:02 na k. 483v-484 k. 432, 438</p>	
<p>4. J. C. doznał obrażeń w postaci urazu nosa i złamania V palca ręki prawej,</p>	<p>zeznania świadka J. C. zeznania świadka K. G.</p>	<p>k. 7-7v, 47v-48, 00:31:38-01:05:06 na k. 394v-396</p>	

<p>stanowiących naruszenie czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni.</p>	<p>protokół oględzin osoby wraz z dokumentacją fotograficzną</p> <p>dokumentacja medyczna</p> <p>opinia sądowo-lekarska</p>	<p>01:08:07-01:15:46 na k. 396v-397</p> <p>k. 8-13</p> <p>k. 14-15</p> <p>k. 163-163v</p>	
<p>5. A. K. (1) czynu tego dokonał w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc skazanym wyrokami Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 13 września 2011 roku (sygn. akt II K253/11) za przestępstwa z art. 278 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 28 listopada 2014 roku do 28 listopada 2015 roku oraz z dnia 11 sierpnia 2011 roku (sygn. akt II K 141/11) za przestępstwa z art. 278 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 28 listopada 2015 roku do 22 września 2016 roku</p>	<p>kserokopia wyroku Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 11.08.2011 roku, sygn. akt II K 141/11</p> <p>kserokopia postanowienia Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 02.10.2014 roku, sygn. akt II Ko 739/14</p> <p>kserokopia wyroku Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 13.09.2011 r., sygn. akt II K 253/11</p> <p>kserokopia wyroku Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 15.12.2017 r., sygn. akt II K 87/17</p> <p>informacja z Krajowego Rejestru Karnego</p>	<p>k. 67-68</p> <p>k. 69-69v</p> <p>k. 70-70v</p> <p>k. 74-75</p> <p>k. 458-458v</p>	
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	

Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1, 1.1.2	wyjaśnienia oskarżonego A. K. (1) w części	<p>Wyjaśnienia oskarżonego A. K. (1) zasługują na danie im wiary w części. Wskazać należy, że opis zdarzeń przedstawiony przez niego na etapie postępowania sądowego różnił się znacznie od opisu dokonanego na etapie postępowania przygotowawczego.</p> <p>Oskarżony przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego w dniu 18 czerwca 2020 roku wyjaśnił, że gdy siedzieli z S. G. (1), H. L. i M. W. przed budynkiem przy ul. (...), to dosiadł się do nich J. C.. Sfinansował on zakup 1 butelki wódki, którą razem spożywali. W tym czasie doszło też do sprzeczki między J. C. a S. G. (1). Wyjaśnienia w tym zakresie są spójne, konsekwentne w toku całego postępowania, ponadto znajdują potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w</p>	

		<p>niniejszej sprawie materiale dowodowym, w tym w szczególności w zeznaniach H. L. i M. W. (1) (w części obdarzonej przez Sąd walorem wiarygodności) i zasadniczo w zeznaniach pokrzywdzonego J. C., jak i w wyjaśnieniach oskarżonego S. G. (1).</p> <p>Na wiarę zasługują też wyjaśnienia A. K. (1), który podał, że gdy J. C. postanowił udać się od M. W. (1) do domu, to wraz z S. G. (1) poszli za nim oraz że w kamienicy przy ul. (...) S. G. (1) uderzał J. C. pięściami po całym ciele. Jego wyjaśnienia w tym zakresie nie budzą wątpliwości Sądu i znajdują potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonego J. C..</p>	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego S. G. (1) w części	<p>Na wiarę zasługują wyjaśnienia oskarżonego S. G. (1) złożone w toku postępowania przygotowawczego w dniu 02 lipca 2020 roku jedynie w zakresie, w jakim wyjaśnił, że siedział z M. W., A. K. (1) i spożywali alkohol. Dołączył też do nich J. C.. Wyjaśnienia w tym zakresie korespondują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.</p>	
1.1.1-1.1.4	zeznania świadka J. C.	<p>Generalnie zeznania świadka J. C. zasługują na danie im wiary w całości. Głównie jego</p>	

zeznania przyczyniły się do odtworzenia przebiegu zdarzeń z dnia 10 czerwca 2020 roku. Tego dnia co prawda J. C. spożywał alkohol. Mimo to, pamiętał dokładnie samo zdarzenie. J. C. zeznał, że udał się do siostry swojej córki – M. W. (1). Tam zastał już S. G. (1) i A. K. (1). Dosiadł się do nich i kupił im wódkę. Spożywali razem alkohol. Gdy udał się do domu, to usłyszał jak A. K. (1) i S. G. (1) idą zanim i go wołają. Wszedł do korytarza kamienicy. Oni zażądali tam od niego pieniędzy, na co odparł, że nie ma. Wtedy zaczęli go kopać i bić rękoma. Obydwaj zadawali ciosy. Gdy S. G. (1) wyginał mu palce prawej dłoni, to lewą dłonią wskazał, że ma pieniądze w kieszeni spodni. Wówczas S. G. (1) zabrał mu pieniądze i zegarek. Później stracił przytomność. Po zdarzeniu przyszła po niego siostra M. W. (2) i wnuk sąsiadki. W tym czasie S. B. zadzwonił po pogotowie, jednak siostra powiedziała, że ma odwołać pogotowie, że się nim zajmą. Zeznania J. C. były spójne i logiczne, takie same na każdym z etapów postępowania. W ocenie Sądu w zeznaniach tego świadka brak jest elementów świadczących o konfabulacji czy próbie manipulowania faktami. Nie ma też podstaw do

		<p>twierdzenia, że fałszywie pomawia oskarżonych.</p> <p>J. C. opisał też obrażenia, których doznał na skutek tego zdarzenia. Zeznania w tym zakresie znajdują potwierdzenie w dokumentacji medycznej i opinii sądowo-lekarskiej oraz w zeznaniach świadków K. G., B. B., A. C., M. W. (2), osób, które bezpośrednio po zdarzeniu zajęły się oskarżonym. W ocenie Sądu nie ma żadnych wątpliwości, że obrażenia opisane przez pokrzywdzonego powstały w czasie i w sposób przez niego wskazany. Co prawda przybyli na miejsce zdarzenia, a następnie do domu pokrzywdzonego, funkcjonariusze Policji S. G. (2) i M. B. (1) wskazywali, że pokrzywdzony posiadał wyłącznie rozcięcie lewego łuku brwiowego, należy jednak wskazać, iż przybyli oni do domu pokrzywdzonego w czasie, gdy był on już opatrywany przez najbliższych i była to tylko pobieżna obserwacja obrażeń pokrzywdzonego, bowiem ani on ani jego najbliżsi nie życzli sobie interwencji Policji.</p>	
1.1.1	zeznania świadka M. W. (1) w części	Na wiarę zasługują w części zeznania złożone przez M. W. (1) w dniu 17 czerwca 2020 roku w toku postępowania przygotowawczego.	

Podana, że spożywała alkohol z A. K. (1), S. G. (1), H. L. przed budynkiem przy ul. (...) w W., w którym mieszka. Przechodził tamtędy J. C. i dosiadł się do nich. W międzyczasie H. L. pojechał do siebie do domu. Doszło też do sprzeczki między J. C., a S. G. (1). Po jakimś czasie J. C. odszedł od nich w stronę ulicy (...), a ona sama poszła do domu. Do momentu jak poszła do domu, to po A. K. (1) nie przysła jego żona. Zeznania w tym zakresie są spójne i korespondują z zeznaniami J. C., H. L. i wyjaśnieniami oskarżonych, w części w której zostały uznane przez Sąd za wiarygodne.

M. W. (3) zeznała też, że po zdarzeniu córka J. C. opowiadała jej, że S. G. (1) i A. K. (1) pobili J. C. i zabrali mu 100 zł i zegarek. Gdy następnego dnia rozmawiała z S. G. (1), to powiedział jej, że to A. K. (1) pobił J. C.. Brak jest podstaw, by odmówić wiary jej zeznaniom w tym zakresie.

Zeznania M. W. (1) złożone przed Sądem także zasługują na danie im wiary w tej samej części. Ponadto M. W. (4) przyznała, że gdy J. C. poszedł, to ona udała się do swojego domu. S. G. (1) i A. K. (1) też się wówczas rozeszli. Okoliczność ta

		pozostaje w zgodzie z zeznaniami J. C..	
1.1.1	zeznania świadka H. L.	Był przed budynkiem, w którym mieszka M. W. (4) razem z S. G. (1) i A. K. (1). Potwierdził, że dosiadł się do nich J. C., ale krótko po jego pojawieniu się poszedł do domu. Wskazał, że na drugi dzień, gdy przyszedł do M. W. (1), to powiedziała mu, że J. C. został pobity przez S. G. (1) i A. K. (1). W ocenie Sądu świadek ten w pełni obiektywnie i szczerze opisał w swoich zeznaniach tylko i wyłącznie to, co jest mu rzeczywiście wiadome w sprawie.	
1.1.2-1.1.4	zeznania świadka K. G.	Na wiarę zasługują zeznania K. G., która jest córką J. C.. Zadzwoiła do niej babcia – A. C. i powiedziała, że jej sąsiadka B. B., która mieszka w kamienicy przy ul. (...) w W. zaalarmowała ją, że jej ojca biją w tej kamienicy. Pobiegła szybko, ale na miejscu ojca już nie było. Widziała kałuże krwi. Gdy udała się do domu ojca, to siedział cały we krwi. Z relacji ojca wie, że pobił go A. K. (1) i S. G. (1), który zabrał mu zegarek i pieniądze.	
1.1.3 1.1.3	zeznania świadka S. B., zeznania świadka B. B.	Za wiarygodne należy uznać zeznania świadka S. B., który znalazł J. C., gdy wrócił do swojego miejsca zamieszkania z zakupów. J. C. leżał nieprzytomny	

		<p>na korytarzu, po chwili jednak się ocknął i usiadł. S. B. zadzwonił po pogotowie. Ze swojego mieszkania wyszła też jego sąsiadka B. B.. Następnie do kamienicy weszła siostra J. M. W. i zaprowadziła go do domu, więc odwołał pogotowie.</p> <p>Zeznania te korespondują z zeznaniami B. B.. Leżącego J. C. w korytarzu kamienicy, w której mieszka zobaczyła przez wizjer w drzwiach od mieszkania. Początkowo nie wiedziała, kim jest osoba, która tam leży, z mieszkania wyszła dopiero, gdy usłyszała swojego sąsiada S. B.. Zadzwoniła do A. C. - matki J. C., by powiedzieć jej, co stało się jej synowi.</p> <p>Przed Sądem zeznała nadto, że kiedy sprzątała krew na korytarzu, to zobaczyła jak prawdopodobnie od M. W. (1) wraca A. K. (1) z K. K. (1). Było to chyba około 45 minut od momentu znalezienia J. C. w korytarzu.</p>	
<p>1.1.3 1.1.3 1.1.3</p>	<p>zeznania świadka A. C., zeznania świadka M. W. (2), zeznania świadka F. S.</p>	<p>Jest matką J. C.. Zadzwoniła do niej B. B., która powiedziała jej, że znalazła pobitego J. C. pod swoimi drzwiami. J. C. zrelacjonował jej, że został pobity oraz że zabrano mu zegarek i pieniądze.</p> <p>M. W. (2) potwierdziła, że jej matka A. C. otrzymała telefon od B. B.. Z F.</p>	

		<p>S. poszła zobaczyć, co dzieje się z jej bratem. Zastąpiła tam B. B. i S. B.. Poprosiła go, żeby odwołał pogotowie, bo zajmie się bratem. J. C. siedział pod ścianą i mówił, że pobili go (...) i (...). Razem z F. S. zaprowadziła J. C. do domu. Na wiarę zasługują też zeznania świadka F. S.. Na prośbę M. W. (2) poszedł z nią po J. C. i zaprowadził do jego domu. Nie wnikał w to, co mu się stało.</p>	
1.1.2	<p>zeznania świadka K. K. (1) w części</p>	<p>Za wiarygodne jedynie w części należy uznać zeznania ówczesnej konkubiny A. K. (1) K. K. (1), złożone w toku postępowania przygotowawczego co do tego, że po południu była w swoim mieszkaniu z dzieckiem i sąsiadką H. R. (1). A. K. (1) nie było z nimi, wyszedł tylko wyrzucić śmieci, ale długo nie wracał, więc postanowiła pójść go zawołać. S. w tym czasie poszła do domu. Jak wyszła z mieszkania, to widziała sąsiadkę B. B. zmywającą podłogę. Do domu wróciła z oskarżonym A. K. (1). Nie widziała tego dnia S. G. (1). W tym zakresie zeznania korelują z zeznaniami świadków B. B. i M. W. (1).</p>	
1.1.2	<p>zeznania świadka H. R. (2) Ńskiej</p>	<p>Zeznała, że była u K. K. (1), gdy M. D. był naprawić gniazdko. Nie potrafiła jednoznacznie wskazać daty tego spotkania. Na</p>	

		<p>pewno w domu nie było wtedy A. K. (1). K. K. (1) mówiła jej, że wyszedł gdzieś. Zeznała, że gdy wypila kawę, to wyszła, a M. D. jeszcze został. Wieczorem zadzwonił do niej i zapytał, czy go odprowadzi. Wyszła na dwór i czekała na niego przy bramie. Tego dnia, ani po południu, ani wieczorem nie widziała A. K. (1). Zeznania H. R. (1) były spójne, jasne i logiczne. W ocenie Sądu, w jej relacji brak jest elementów świadczących o konfabulacji czy próbie manipulowania faktami.</p>	
1.1.2	zeznania świadka M. D.	<p>Na wiarę zasługują zeznania tego świadka jedynie w zakresie, w jakim podał, że był w mieszkaniu K. K. (2), by naprawić gniazdko. Była tam także wówczas H. R. (1).</p>	
1.1.3 1.1.3	zeznania świadka M. B. (1), zeznania świadka S. G. (2)	<p>Sąd uznał ich zeznania za w pełni wiarygodne. Podejmowali oni interwencję w dniu zdarzenia. Ich zeznania korespondują z treścią ich notatników służbowych.</p>	
---	zeznania świadka M. B. (2), zeznania świadka P. G.	<p>Zeznania złożone przez funkcjonariusza Policji M. B. (2), który przesłuchiwał w charakterze podejrzanego A. K. (1) Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności, które mogłyby poddać w</p>	

		<p>wątpliwość prawdziwość jego relacji. Podobnie Sąd ocenił zeznania świadka P. G., który w toku postępowania przygotowawczego przesłuchiwał świadka M. W. (1). Jako funkcjonariusze publiczni nie mieli oni żadnego interesu w wydaniu przez Sąd określonego rozstrzygnięcia.</p>	
1.1.2	protokół oględzin	<p>Jako wiarygodne Sąd ocenił dowody z dokumentów. Brak było podstaw do podważenia ich autentyczności oraz informacji w nich zawartych. Dowody te zostały sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Zdaniem Sądu w sprawie nie zachodziły żadne okoliczności, które mogłyby podważyć ich wiarygodność.</p>	
1.1.2	miejsca i dokumentacja fotograficzna,		
1.1.3	protokół okazania		
1.1.4	wizerunku i tablica poglądowa,		
1.1.4	odpisy z notatników		
1.1.5	służbowych funkcjonariuszy Policji,		
1.1.5	protokół oględzin osoby wraz z dokumentacją fotograficzną,		
1.1.5	dokumentacja medyczna,		
	kserokopia wyroku Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 11.08.2011 roku, sygn. akt II K 141/11,		
	kserokopia postanowienia Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 02.10.2014 roku, sygn. akt II Ko 739/14,		
	kserokopia wyroku Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 13.09.2011 r., sygn. akt II K 253/11,		
	kserokopia wyroku Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie		

	z dnia 15.12.2017 r., sygn. akt II K 87/17, informacja z Krajowego Rejestru Karnego			
1.1.4	opinia sądowo-lekarska	Opinia biegłego jest w ocenie Sądu pełna i rzetelna. Płynące z w/w opinii konkluzje były należycie uzasadnione, a Sąd przyjął je za prawdziwe w całej rozciągłości. Biegła wskazała, że z dokumentacji medycznej wynika, że w dniu 15 czerwca 2020 roku u J. C. stwierdzono złamanie palca V ręki prawej, które wymagało unieruchomienia szyną. Poza tym opisano uraz nosa manifestujący się jego bolesnością palpacyjną. Uraz nosa z obrzękiem tkanek miękkich mógł być następstwem działania narzędzia tępego, w tym nieuzbrojonej pięści. Złamanie palca V mogło natomiast powstać od działania urazu bezpośredniego na tę okolice ciała bądź też w mechanizmie opisywanym przez pokrzywdzonego tj. wskutek chwycenia za palec i wyginania go poza fizjologiczny zakres ruchu. Skutki zdarzenia kwalifikować należy jako naruszające czynność narządów ciała – narządu ruchu – na okres przekraczający 7 dni w rozumieniu		

		odpowiedniego artykułu Kodeksu karnego.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
---	wyjaśnienia A. K. (1) w części	<p>A. K. (1) przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego w dniu 18 czerwca 2020 roku zeznał, że tylko raz kopnął J. C.. Zeznania w tym zakresie nie zasługują na danie im wiary, nie znalazły one potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym i zmierzały jedynie do złagodzenia zakresu swojej odpowiedzialności i umniejszenia roli w całym zdarzeniu. Z relacji J. C. wynika, że był on wielokrotnie uderzany i kopany zarówno przez A. K. (1), jak i S. G. (1).</p> <p>A. K. (1) wyjaśnił też, że gdy S. G. (1) bił J. C., to w pewnym momencie kazał mu go zostawić. Wtedy ten zagroził mu, że ma się nie wtrącać, bo też tak dostanie. Uciekł wówczas do swojego domu, gdzie była K. K. (1). Po około 10 minutach przyszedł do nich S. G. (1). Miał na</p>	

ręku zegarek J. C. i nie wspominał nic, że zabrał mu jakieś pieniądze. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie stoją w sprzeczności z zeznaniami konkubiny oskarżonego – K. K. (1), która zeznała, że A. K. (1) długo nie wracał do domu, chociaż wyszedł tylko na chwilę. Gdy wyszła z córką na zewnątrz, to zobaczyła jak A. K. (1) siedzi z M. W. przed budynkiem na ulicy (...) i wówczas zawołała go (nie zostało potwierdzone w zeznaniach M. W. (1)). Gdy wracali razem do mieszkania, to spotkali na korytarzu kamienicy B. B. (co B. B. potwierdziła w swoich zeznaniach). Co więcej, z zeznań konkubiny wynika, że nie widziała ona tego dnia S. G. (1).

Na wiarę nie zasługują także wyjaśnienia złożone przez A. K. (1) przed Sądem.

Oskarżony stwierdził przede wszystkim, że zeznania w postępowaniu przygotowawczym zostały wymuszone przez funkcjonariuszy Policji. W tym miejscu należy podkreślić, że oskarżony przesłuchany przed Prokuratorem Rejonowym w Wąbrzeźnie w dniu 19 czerwca 2020 roku podtrzymał swoje poprzednie wyjaśnienia, wówczas wiedział już, że zostanie skierowany wobec niego wniosek o

zastosowanie
tymczasowego
aresztowania.

Oskarżony zrelacjonował, że gdy J. C. udał się do domu, to S. G. (1) wstał i oddalił się od nich. Został wtedy sam z M. W.. Przyszła po niego jego konkubina K. K. (1). Idąc do mieszkania spotkali wychodzącą z korytarza B. B., która powiedziała mu, że S. G. (1) pobił J. C.. W domu zobaczył, że ma gości – H. R. (1) i M. D.. Był też S. G. (1), który przyznał się do pobicia J. C.. Zauważył na jego ręku zegarek. Niewątpliwie oskarżony zmierzał w ten sposób do złagodzenia zakresu swojej odpowiedzialności i umniejszenia roli w całym zdarzeniu. Ponadto wersja przedstawiona przed Sądem jest niespójna i nie znajduje żadnego potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. J. C. zeznał, że A. K. (1) z S. G. (1) poszli za nim, wołali go, a następnie jak wszedł do korytarza kamienicy przy ul. (...) obaj bili go. Nadto z uznanych również za wiarygodne zeznań H. R. (1) wynika, że w dniu zdarzenia nie widziała A. K. (1). Ta wersja zdarzenia nie znalazła nawet w pełni potwierdzenia w zeznaniach konkubiny oskarżonego, która ostatecznie potwierdziła jedynie, że H. R. (1) była u niej tego dnia i jak

		<p>wyszła od niej to poszła po oskarżonego i zobaczyła go siedzącego z M. W. (1) przed jej domem (co nie zostało przez M. W. (1) potwierdzone), że go zawołała i razem poszli do domu, w korytarzu kamienicy spotkali B. B., która powiedziała im, że kogoś pobili.</p> <p>W ocenie Sądu wyjaśnienia w tym zakresie stanowią próbę uniknięcia przez oskarżonego odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwo.</p>	
---	<p>wyjaśnienia S. G. (1) w części</p>	<p>Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego w dniu 02 lipca 2020 roku nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że gdy J. C. odszedł, to go później nie widział. Nikt z osób będących przed miejscem M. W. (1) mu nic nie zrobił ani nie zabrał. Przed Sądem nie przyznał się zaś do zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień.</p> <p>Wyjaśnienia S. G. (1) w tym zakresie nie zasługują na obdarzenie ich walorem wiarygodności. Są one sprzeczne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, przede wszystkim z zeznaniami J. C., dokumentacją medyczną, opinią sądowo-lekarską.</p>	

<p>---</p> <p>---</p>	<p>zeznania M. W. (1) w części</p> <p>zeznania K. K. (1)</p>	<p>Na wiarę nie zasługują zeznania złożone przez M. W. (1) w dniu 17 czerwca 2020 roku w toku postępowania przygotowawczego w części, w której podała, że gdy J. C. odszedł od nich, to ona poszła do domu, a S. G. (1) i A. K. (1) siedzieli przed domem.</p> <p>Są one sprzeczne z zeznaniami J. C., który zeznał, że gdy poszedł do domu, to A. K. (1) i S. G. (1) poszli za nim i zawołali go do korytarza. Świadek ten musiał z pewnością to widzieć. Trudno przyjąć, by mając gości, nagle postanowiła udać się do domu. Musiało to nastąpić zaraz po tym, gdy S. G. (1) i A. K. (1) poszli za J. C..</p> <p>Na wiarę nie zasługują zeznania M. W. (1) złożone przed Sądem w części, której podała, że nie rozmawiała z nikim na temat rozboju na J. C., w tym z S. G. (1). Są one sprzeczne z zeznaniami H. L., który podniósł, że na drugi dzień po zdarzeniu M. W. (1) opowiadała mu o tym, co się wydarzyło. Powiedziała mu, że J. C. został pobity przez S. G. (1) i A. K. (1).</p> <p>Na wiarę nie zasługują zeznania złożone przez K. K. (1) złożone w postępowaniu przygotowawczym, w zakresie, w którym wskazała, że widziała, jak A. K. (1) siedzi z M.</p>	
-----------------------	--	---	--

		<p>W. przy budynku przy ul. (...). W tej części zeznania są sprzeczne z uznanymi za wiarygodne zeznaniami M. W. (1) złożonymi przez Sądem.</p> <p>Również za niewiarygodne należy uznać zeznania złożone przez K. K. (1) przed Sądem w wyżej wskazanym zakresie oraz co do tego, że w ich mieszkaniu czekali na nią i A. H. R. i M. D.. Wskazać należy, że dopiero na etapie postępowania sądowego K. K. (1) podniosła, że poza H. R. (1), był u niej M. D.. Ponadto H. R. (1) nie potwierdziła, że na pewno w dniu zdarzenia była z M. D. u K. K. (1) i wskazała, że tego dnia nie widziała A. K. (1).</p>	
---	<p>zeznania świadka M. D. w części</p>	<p>Za niewiarygodne Sąd uznał zeznania tego świadka w zakresie, w jakim wskazał on, że zanim A. K. (1) został tymczasowo aresztowany, to naprawiał w jego obecności, K. K. (1) i H. R. (1) w ich domu instalację elektryczną. Z zeznań K. K. (1), jak i H. R. (1) wynika, że A. K. (1) nie było wówczas w domu. H. R. (1) z całą stanowczością zeznała, że któregoś dnia był u K. K. (1) M. D. i naprawiał gniazdko, ale w tym czasie nie było w domu A. K. (1).</p>	
---	<p>zeznania J. G. (1) (k. 26v)</p>	<p>J. G. (2) jest ojcem S. G. (1). Skorzystał on</p>	

		z prawa do odmowy składania zeznań.	
---	opinia Laboratorium Kryminalistycznego KWP w G. (k. 383-384v)	Z opinii wynika, że w wymazach pobranych z lewego i prawego buta A. K. (1) uzyskano negatywny wynik badania na obecność krwi ludzkiej. Podjęta próba wyizolowania i oznaczenia profili DNA dała wynik negatywny. Dowód ten należy uznać za nieprzydatny dla dokonania ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.	
	protokół przeszukania mieszkania przy ul. (...) w W. (k. 23-24v), protokół przeszukania mieszkania przy ul. (...) w W. (k. 102-103v), protokół oględzin rzeczy wraz z dokumentacją fotograficzną (k. 65-66v, k. 111-118)	Dowody te są nieprzydatne dla dokonania ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	A. K. (1)

<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>Art. 280 § 1 kk stanowi, że karze podlega, kto kradnie, używając przemocy wobec osoby lub grożąc natychmiastowym jej użyciem albo doprowadzając człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności.</p> <p>Przestępstwo rozboju jest najcięższym gatunkowo przestępstwem z grupy rozbójniczych przestępstw przeciwko mieniu. Przestępstwo rozboju jest kwalifikowaną postacią kradzieży, gdyż istotą tego czynu jest nadal dokonanie zaboru cudzej rzeczy ruchomej w celu jej przywłaszczenia. Jednakże środkiem, który ma sprawcy umożliwić dokonanie kradzieży, jest uprzednie użycie przez niego jednej z rozbójniczych czynności wykonawczych. Rozbój jest więc przestępstwem złożonym, obejmującym znamiona kradzieży i tzw. rozbójniczych czynności. Dlatego też rozbój jest czynem godzącym w prawo własności i posiadanie rzeczy ruchomej oraz czynem jednocześnie godzącym w inne dobra, takie jak wolność, nietykalność cielesna, zdrowie a nawet życie. Rozbój, jak wszystkie przestępstwa przeciwko mieniu, należy</p>	

do przestępstw powszechnych. (Art. 280 KK red. Stefański 2019, wyd. 24/T. Oczkowski)

Występek z art. 280 § 1 kk może zostać popełniony wyłącznie z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim. Ustawa wymaga bowiem, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest zamiar przywłaszczenia rzeczy (por. wyrok SA we Wrocławiu z 25.06.2014 r., II AKa 175/14, LEX nr 1489212).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy prowadzi do wniosku, że oskarżony A. K. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z S. G. (1) swoim zachowaniem wypełnił znamiona przestępstwa rozboju. Oskarżeni najpierw poszli za J. C. i zwabili go do ustronnego miejsca – korytarza kamienicy przy ul. (...). Tam zażądali od niego wydania pieniędzy. Gdy J. C. odpowiedział, że nie ma pieniędzy, wówczas zaczęli go uderzać rękoma po głowie oraz kopali w klatkę piersiową i głowę, czym doprowadzili go do stanu bezbronności i nieprzytomności, w wyniku czego upadł na ziemię. Następnie S. G. (1) wykręcał J. C. prawą dłoń, pytając gdzie ma pieniądze. J. C. pokazał lewą dłoń na kieszonkę spodni. Wtedy S. G. (1)

zabrał mu zegarek marki P. o wartości 200 zł oraz pieniądze w kwocie 100 zł. J. C. stracił po tym przytomność. Bezsprzecznie zatem doprowadzenie do stanu bezbronności i nieprzytomności służyło dokonaniu kradzieży. Tym samym popełnione przez oskarżonego przestępstwo stanowi występki z art. 280 § 1 kk.

Jest współsprawcą każdy, kto realizuje choćby część znamion czynu zabronionego. Poza tym należy przyjąć, że jest również współsprawcą ten, czyja rola w popełnieniu czynu zabronionego jest istotna, choć nie realizuje on jego ustawowych znamion. Jest to tzw. materialno-obiektywna teoria odgraniczenia współsprawstwa od pomocnictwa w postaci tzw. teorii istotności roli (Wąsek, Współsprawstwo, s. 116 i n.; Marek, Komentarz, s. 72; Góral, Komentarz, s. 48; Wąsek [w:] Górniok i in., t. 1, s. 264–265; Warylewski, Prawo, s. 360)

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy pozwala na przyjęcie, że A. K. (1) działał wspólnie i w porozumieniu z S. G. (1). A. K. (1) i S. G. (1) spożywali alkohol razem z J. C., który ten zakupił. Dodatkowo był to

10 dzień miesiąca, zatem zasadne jest przyjęcie, że przypuszczali, że w tym dniu pokrzywdzony otrzymał wypłatę i posiada przy sobie gotówkę. Ponadto pomiędzy S. G. (1) i J. C. doszło do konfliktu, zażęganego przez M. W. (1). Bezpośrednio po tym J. C. udał się do domu a w ślad za nim poszli S. G. (1) i A. K. (1). Zawołali J. C. i zwabili go do korytarza kamienicy przy ul. (...), zażądali wydania pieniędzy, a kiedy ten odmówił, zarówno A. K. (1), jak i S. G. (1) uderzali i kopali go. Niewątpliwie to S. G. (1) był osobą bardziej dominującą w tym ataku skierowanym na J. C.. To jego działanie bezpośrednio doprowadziło do tego, że pokrzywdzony wydał im pieniądze i to on ściągnął z jego ręki zegarek. A. K. (1) w żaden sposób jednak nie przeciwstawił się działaniu S. G. (1). Bezspornie zatem oskarżeni weszli w porozumieniu co do przestępczego zachowania w stosunku do J. C., wręcz przeciwnie również bił pokrzywdzonego. A. K. (1) realizował działania w ramach przyjętego podziału ról, a które to działania stanowiły istotny wkład w popełnienie przestępstwa.

Oдноśnie zarzucanego oskarżonemu czynu z art. 157 § 1 kk, również należy uznać, że wypełnił on swoim zachowaniem

wszystkie znamiona tego przestępstwa.

Zgodnie z art. 157 § 1 kk, kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, inny niż określony w art. 156 § 1 kk, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, jednakże kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2 (art. 157 § 2 kk). Jak wynika z powyższego, przepis art. 157 kk chroni zdrowie człowieka przed jego naruszeniem, które nie stanowi ciężkiego uszczerbku, ale inne, łagodniejsze naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia człowieka, który jest mierzony czasem trwania dysfunkcji ludzkiego organizmu i określany jako średni uszczerbek (§ 1) lub lekki uszczerbek (§ 2).

Przestępstwo z art. 157 § 1 kk jest skutkowym występkiem, który może być popełniony tylko umyślnie, zarówno z zamiarem bezpośrednim, jaki i z zamiarem ewentualnym. Postać naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia nie musi być sprecyzowana w świadomości sprawcy, co oznacza, że objęcie

zamiarem spowodowania skutku z art. 157 § 1 kk przyjąć może postać zamiaru ogólnego. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 2013 r. II KK 101/12, LEX nr 1282442)

W wyniku tego zdarzenia J. C. doznał obrażeń w postaci urazu nosa i złamania V palca ręki prawej, które to obrażenia naruszyły czynności narządu na okres powyżej 7 dni. Okoliczność ta wynika zarówno z dokumentacji medycznej J. C., jak i znajduje potwierdzenie w zeznaniach świadków K. G., B. B., A. C., jak i w opinii sądowo-lekarskiej, która nie budziła wątpliwości Sądu. Biegła wskazała, że z dokumentacji medycznej wynika, że w dniu 15 czerwca 2020 roku u J. C. stwierdzono złamanie palca V ręki prawej, które wymagało unieruchomienia szyną. Poza tym opisano uraz nosa manifestujący się jego bolesnością palpacyjną. Uraz nosa z obrzękiem tkanek miękkich mógł być następstwem działania narzędzia tępego, w tym nieuzbrojonej pięści. Złamanie palca V mogło natomiast powstać od działania urazu bezpośredniego na tę okolice ciała bądź też w mechanizmie opisywanym przez pokrzywdzonego tj. skutek chwycenia

za palec i wyginania go poza fizjologiczny zakres ruchu. Biegła stwierdziła, że skutki zdarzenia kwalifikować należy jako naruszające czynność narządów ciała – narządu ruchu – na okres przekraczający 7 dni w rozumieniu odpowiedniego artykułu Kodeksu karnego.

W ocenie Sądu oskarżony działał umyślnie, w formie zamiaru bezpośredniego. Bezsprzecznie A. K. (1) idąc wraz z S. G. (1) za J. C., zwabiając go do korytarza kamienicy, bijąc go w sytuacji, gdy odmówił na ich żądanie wydania pieniędzy - chciał zabrać w celu przywłaszczenia mienie pokrzywdzonego i jednocześnie, dążąc do realizacji tego celu, chciał i doprowadził do stanu bezbronności i nieprzytomności, by dokonać kradzieży mienia. Przy tym, w niniejszej sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające bezprawność oraz winę, a zatem oskarżonemu można zasadnie przypisać sprawstwo w odniesieniu do dokonanych przez niego występków.

Bezspornie A. K. (1) działa w warunkach recydywy, określonej w art. 64 § 1 kk, bowiem zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia

<p>wolności, będąc skazanym wyrokami Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie z dnia 13 września 2011 roku (sygn. akt II K253/11) za przestępstwa z art. 278 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 28 listopada 2014 roku do 28 listopada 2015 roku oraz z dnia 11 sierpnia 2011 roku (sygn. akt II K 141/11) za przestępstwa z art. 278 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 28 listopada 2015 roku do 22 września 2016 roku.</p>			
	<p>3.2.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
	<p>3.3.Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
	<p>3.4.Umorzenie postępowania</p>		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
	3.5.Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. K. (1)	I IV	1 1	- w myśl art. 11 § 3 kk, jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów i wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu innych środków przewidzianych w ustawie na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów - w niniejszym przypadku przepisem przewidującym

karę najsurowszą jest art. 280 § 1 kk – zagrożenie karą od 2 lat do 12 lat pozbawienia wolności

- wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk

- oceniając przedmiotową sprawę Sąd uznał, że orzeczenie bezwzględnej kary pozbawienia wolności w wymiarze 3 lat wymiarze jest najtrafniejszym środkiem reakcji karnej, jaki można było zastosować wobec A. K. (1)

- orzeczona kara będzie stanowiła dolegliwość adekwatną do popełnionego czynu, uświadomi oskarżonemu jego społeczną szkodliwość oraz skłoni go do przestrzegania porządku prawnego, w szczególności w zakresie związanym z przestrzeganiem cudzej własności

- Sąd wymierzając karę miał na uwadze wysoki stopień winy oskarżonego. Oskarżony jest osobą dorosłą, nie zachodzą jakiegokolwiek wątpliwości co do jego poczytalności, wobec czego w czasie czynu mógł w pełni rozpoznać jego znaczenie i pokierować swoim postępowaniem,

- oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu, Sąd miał na uwadze

dyrektywy określone w art. 115 § 2 kk. Stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego należy uznać za wysoki. W zakresie oceny stopnia społecznej szkodliwości

popełnionego występku podstawowe znacznie miał rodzaj chronionego dobra prawnego, które oskarżony swym zachowaniem naruszył. Jego czyn zaś godził w większą liczbę dóbr prawnie chronionych (mienie i zdrowie pokrzywdzonego).

Oskarżony przez swoje zachowanie wykazał się brakiem poszanowania cudzej własności. A. K. (1) zarzucanego mu czynu dopuścił się z premedytacją i z niskich pobudek - chęci łatwego zysku. Sąd miał na uwadze wysokość wyrządzonej szkody, jak i rodzaj obrażeń doznanych przez J. C.,

- za okoliczność obciążającą Sąd uznał uprzednią karalność oskarżonego, popełnienie czynu w warunkach recydywy, działanie pod wpływem alkoholu

- Sąd w przypadku A. K. (1) nie dopatrywał się żadnych okoliczności łagodzących

- na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd orzekł solidarnie od oskarżonych A. K. (1) i S. G. (1) na rzecz pokrzywdzonego J. C.

			<p>tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwotę 5.000 złotych</p> <p>- Sąd miał na uwadze, że szkody niemajątkowej nie sposób wyrównać za pomocą świadczeń pieniężnych, lecz zadośćuczynienie w orzeczonym zakresie powinno w wystarczającym stopniu złagodzić ujemne przeżycia pokrzywdzonego</p>
<p>5. INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. K. (1)	V	1	Oskarżony jest tymczasowo aresztowany do sprawy, wobec czego, na podstawie art. 63 § 1 kk okres ten należy zaliczyć mu na poczet kary.
<p>6. INNE ZAGADNIENIA</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował</p>			

określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VII X	<p>Sąd zasądził od Skarbu Państwa na podstawie § 17 ust. 1 pkt 2, § 17 ust. 2 pkt 3, § 20 i § 4 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714) na rzecz adw. A. K. (2) kwotę 1092,24 zł (w tym podatek VAT w wysokości 23 %) tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu udzielonej A. K. (1) w śledztwie i przed sądem.</p> <p>Mając na uwadze sytuację finansową A. K. (1) - na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych i kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.</p>	
8. PODPIS		